Studiu EY: Companiile raporteaza scaderi ale cifrei de afaceri, insa doar 19% si-au revizuit politica de preturi de transfer

În 2020, doar 19% dintre companiile multinaționale respondente în cadrul celui mai recent sondaj EY România pe teme de prețuri de transfer au raportat că au revizuit politica de prețuri de transfer – adică au modificat marja de profit țintă, costurile considerate sau alte aspecte ale metodologiei de stabilire a preturilor, deși mai bine de jumătate (52%) au raportat că pandemia a avut efecte negative asupra cifrei de afaceri sau asupra rezultatului operațional. Cele mai multe (81%) nu au ajustat principiile de calcul ale prețurilor aplicate tranzacțiilor cu societăți afiliate ale companiilor din România. În majoritatea cazurilor însă, nici revizuirea nu a fost formalizată în scris între părți cum ar fi fost de așteptat, pentru a putea susține mai departe aceste modificări în cadrul unei inspecții de prețuri de transfer.

”*Având în vedere atenția deosebită acordată de autorități, în timpul inspecțiilor, verificării înțelegerilor contractuale între părți și furnizării de documente justificative în susținerea tranzacțiilor, amânarea procesului de colectare a evidențelor, capabile să susțină adoptarea unui comportament conform cu principiul valorii de piață la momentul efectuării tranzacțiilor cu părți afiliate, nu face decât să îngreuneze orice posibilitate a companiei de a-și susține poziția în cadrul unor inspecții viitoare*”, avertizează Adrian Rus, Partener EY România, Liderul departamentului Prețuri de transfer.

Sondajul derulat de EY România în luna martie a acestui an mai arată că majoritatea companiilor respondente (57%) se așteaptă să întâmpine dificultăți în cadrul unei inspecții fiscale viitoare în domeniul prețurilor de transfer. Procentul este similar cu cel înregistrat în sondajele globale ale EY, semn că prețurile de transfer sunt un subiect comun de controverse fiscale atât în România, cât și la nivel mondial.

Având în vedere că nu mai există inspecție fiscală fără verificarea domeniului prețurilor de transfer, dar și că un procent covârșitor din aceste inspecții se finalizează cu ajustări ale tranzacțiilor cu părți afiliate, considerăm că există un procent destul de mare de contribuabili care nu sunt familiarizați încă cu realitatea activității de inspecție fiscală. Firmele care nu anticipează astfel de dificultăți se regăsesc, în principal, în sectoare precum tehnologia informației, produse de larg consum, ospitalitate și agrement, industria farmaceutica sau petrol și gaze. *”Dacă luăm în considerare ajustările realizate de inspecția fiscală în ultimii ani, inclusiv în aceste domenii, considerăm această așteptare foarte optimistă. La asta se adaugă și anunțul autorităților de intensificare a activității de control în perioada imediat următoare. Ca atare, recomandăm o prudență sporită în această privință și pregătirea cât mai riguroasă pentru inspecțiile efectuate de ANAF în zona prețurilor de transfer, care înregistrează un grad semnificativ de analiză a multor informații specifice*”, spune Emanuel Băncilă, Partener, Liderul practicii de litigii și controverse fiscale, Radu și Asociații SPRL.

Impactul crizei. În funcție de sectorul de activitate, pandemia a avut un impact diferit. Astfel, 52% dintre companiile respondente din România au raportat că pandemia a

avut efecte negative asupra cifrei de afaceri sau asupra rezultatului operațional. Restul de 48% au indicat că pandemia fie nu a avut impact, fie că acesta a fost unul pozitiv pentru cifra de afaceri sau rezultatul operațional al companiei. Printre sectoarele care au resimțit un impact negativ al pandemiei regăsim industrii precum aeronautică/ apărare, agricultură, autovehicule, construcții și inginerie, transporturi și logistică. În rândul sectoarelor care fie nu au resimțit un impact specific, fie a fost unul pozitiv, se află cel bancar, al pieței de capital, media/ divertisment, produse de larg consum, tehnologia informației.

Măsuri de atenuare adoptate. Potrivit rezultatelor sondajului, companiile au apelat abia în ultimă instanță la disponibilizări, preferând șomajul tehnic și reducerea pachetelor salariale – 70% dintre respondenți. Doar 30% au apelat la măsuri severe, precum disponibilizări sau concedii fără plată. Mai mult, dintre companiile sondate, 49% au indicat că nu au adoptat nicio măsură de reducere a costurilor cu personalul în contextul COVID-19, în această situație aflându-se companii din sectorul bancar, farmaceutic, petrol și gaze. *”Indiferent de efectul resimțit și de strategia adoptată, fiecare companie trebuie să fie pregătită să argumenteze măsurile adoptate, impactul specific al acestora în zona prețurilor de transfer, precum și contextul propriu de afaceri în eventualitatea unui control fiscal cu privire la rezultatul anului 2020”*, avertizează Adrian Rus.

Factori de risc. Indiferent de sectorul lor de activitate, companiile locale respondente consideră că principalii factori de risc în eventualitatea unui control de prețuri de transfer țin, în proporție de 62%, de aspecte privind rezultatul companiei și politica de prețuri de transfer aplicată (de ex. scăderea marjei, ajustări periodice de prețuri de transfer), 32% cred că provin din documentarea deficitară a tranzacțiilor/ circumstanțelor și, sub 6%, de substanța tranzacțiilor. *"În acest sens, am observat chiar că un număr semnificativ de respondenți au indicat că nu își evaluează periodic rezultatele financiare pentru respectarea politicilor de prețuri de transfer*", a comentat Adrian Rus. *" În acest context, devine evident cât de importantă este monitorizarea politicilor de prețuri de transfer aplicate efectiv, ca și a rezultatelor obținute din tranzacțiile cu părți afiliate, în vederea administrării eficiente a riscurilor asociate prețurilor de transfer. Nu trebuie ignorată nici oportunitatea de a efectua ajustări proactive de prețuri de transfer în vederea conformării voluntare și reducerii controverselor cu autoritățile fiscale pe parcursul inspecțiilor și ulterior*", recomandă Adrian Rus.

Noi tranzacții. Finanțările și alocările de costuri adiționale intragrup au reprezentat cele mai numeroase tranzacții noi realizate de către 30% dintre companiile respondente. Totodată, companiile mici, cu o cifră de afaceri de sub 50 de milioane de euro, au raportat o varietate chiar mai mare a tipurilor de tranzacții noi cu societăți afiliate efectuate în 2020 față de celelalte societăți, indicând, spre exemplu, diverse alte tranzacții, precum servicii cu caracter excepțional, acordarea de finanțare, transferuri de stocuri/ echipamente cu caracter excepțional.

”Deși de înțeles, astfel de tranzacții noi efectuate în 2020 vin să sporească subiectele posibile de controverse cu autoritățile în controale fiscale pe partea de prețuri de transfer. Urmează să vedem cum vor fi abordate acestea în inspecții, luând de asemenea în calcul îndrumările în materie de prețuri de transfer emise de OCDE în contextul pandemiei, dar este greu de anticipat măsura în care se vor respecta”, a explicat Adrian Rus.

Utilizarea mijloacelor de suspendare. Studiul EY reliefează o utilizare extrem de redusă a mijloacelor ce permit suspendarea executării silite a sumelor impuse suplimentar de ANAF, doar 1,8% din participanți oferind scrisori de garanție bancară și niciunul apelând la instanțele judecătorești în vederea suspendării executării. *”Această constatare poate să confirme că beneficiile utilizării instrumentelor alternative de suspendare sunt încă insuficient de bine cunoscute de companiile din România, pentru că, deși de cele mai multe ori nu sunt de acord cu ajustările de preturi de transfer, iar efortul financiar necesar pentru stingerea sumelor impuse este unul deosebit, contribuabilii preferă totuși să plătească. Cu toate acestea, credem că amnistia fiscală acordată în această perioadă a influențat în mod semnificativ decizia contribuabililor de a plăti în loc de a suspenda actele de impunere”*, explică Emanuel Băncilă.

În concluzie, rezultatele acestui sondaj subliniază atenția din ce în ce mai mare pe care o acordă companiile tranzacțiilor cu părți afiliate și prețurilor de transfer ca zonă de risc în inspecțiile fiscale. În situația în care autoritățile fiscale au declarat că se concentrează asupra prețurilor de transfer, este necesar ca și companiile să aibă o politică de prețuri de transfer bine definită, pentru susținerea acestor tranzacții. În același timp, să fie extrem de pregătite cu o documentație adecvată, mai ales că este dificil de anticipat la acest moment modul în care autoritățile fiscale vor verifica tranzacțiile efectuate cu

societăți din grup în contextul pandemiei.